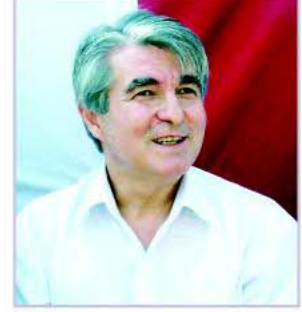

MAKARNA - KÖMÜR POLİTİKASI VE DAVUTLAR KÖMÜR SANTRALİ

Lütfü KIRAYOĞLU

22 Temmuz 2007 seçimleri sonrası Makarna-Kömür dağıtımının seçimleri kazanmada nasıl bir yöntem haline getirildiği geniş şekilde tartışıldı.

"Kömür kararı" bir kez siyasi yaşantımıza ve seçim sistemimize damgasını vurmuştu. Ülkemiz insanını yoksullaştırarak bir paket makarnaya ya da bir torba kömüre muhtaç hale getirdikten sonra kutsal sayılan oyunu satın alarak sandıktan çıkmak, siyasette yöntem haline getirildi.

İnsanları düşkün hale getirdikten sonra istediği yöne eğme hayatın her alanına yayıldı. Ne yazık ki tuttu da.

Çok ünlü bir hikayedir; İngiltere'de adamın biri "benim satın alamayacağım hiç kimse yok" diye böbürlenir gezermiş. Bu sözler Kraliçe'nin de kulağına gitmiş. Bir süre sonra Kraliçe tarafından huzura çağırılmış. Kraliçe : "senin beni satın alabilecek kadar paran var mı?" diye sormuş.

Adam elini uzatmış ve "prensip te anlaştık. Şimdi fiyata gelelim" demiş...

Yoksullaştırılan halkımızın büyük bölümü ile siyasi iktidar prensip te anlaşmıştır. Şimdi sıra fiyata gelmiş ve fiyat olarak birkaç paket makarna ile birkaç torba kömür biçilmiştir. Pek çok sorun benzeri yöntemlerle çözülmektedir. Yeşil Kart çıkarma, işe alma, otopark ve büfe tahsisini biraz daha yüksek fiyata gidenler için biçilmiş değerlerdir.

Ama her kuşun eti yenmez. Bu kez sert kayaya çarptılar... Nerede...?

Bursa'nın Keles ilçesinin Kozağacı Vadisinde kurulmak istenen Davutlar Termik Santrali inşa girişiminde...

Bursa'nın dağ ilçeleri dediğimiz Orhaneli, Keles, Harmancık ve Büyükorhan'da gelişmişlik seviyesi Hakkari ili ile aynı seviyede. Bölge yıllardır göç vermekte. Bazı köyler nerede ise tamamen boşalmış. Bir kısmı da köyünü terk etmese bile sırtında yorgan dengi mevsimlik işçi olarak gurbette.

Kozağacı Vadisi'ndeki altı köyde de yakın zamana kadar durum bu iken son yıllarda üretimine başladıkları Kiraz ve Ceviz sayesinde yüzleri güldü. Gurbettekiler geri döndü. Köyler şenlendi. İhracatçı oldular. Her evin kapısında bir traktör bir de binek otomobil bekliyor. Evlerin çatısında uydu antenler dizi dizi.

İki yıl önce işbilir iktidar Kozağacı Vadisi köylülerinin kapısına dayandı. Yine rüşvetle:

-Buraya santral yapacağız...

-Size santralde iş vereceğiz...

-Bölgeye hayat gelecek...

Santral bölgede zaten vardı. Hayat yerine termik santralin çevreyi bozucu etkileri gelecekti. Verecekleri iş ise en fazlasından santralde bekçilikti. Yöre halkının santralde iş yapacak eğitimleri yoktu. Belki bir nesil sonra olabilirdi ama bir nesil sonraya yetecek kadar kömür rezervi yoktu. İşin altında başka işler vardı. Köylüler direndi. Bölgede referandum yapıldı ve ezici bir çoğunluk "hayır" dedi.

Bu durum karşısında zamanın AKP Grup Başkan Vekili ve şimdilerin Bakan'ı Faruk Çelik "Halkın istemediği yatırıma taraf olmayız" diyerek ihaleden vazgeçtiklerini açıkladı. Ama kader ağlarını örüyordu. Faruk Çelik'in açıklamasından bir yıl sonra 22 Temmuz seçimlerinden hemen önce 27 Haziran 2007 tarihinde Çalık Grubu ile TKİ arasında sözleşme imzalandı. Hani şu Başbakan'ın damadının Genel Müdür olduğu ve çok sevdiğimiz ağabeylerimizin de danışmanlık yaptığı Çalık grubu...

Köylü yeniden ayaklandı. İşlerinden memnundular. Paket paket makarna değil, iş vadeleri bile onları kandıramazdı. İşleri iyi idi. Hayata iş vadeleriyle kandırlamayacak kadar sıkı tutunuyorlardı. Santral bekçiliğine ihtiyaçları yoktu. Yeni yatırımlar yapacaklardı. "Biz size iş verelim" diyorlardı...

27 Aralık 2007 tarihinde 3500 köylü Harmandemirci köyünde toplandı. ÇED bilgilendirme toplantısı yapılacaktı. Mülki amir başta olmak üzere Belediye Başkanı, İl Genel Meclisi üyesi, Çalık grubu yetkilileri Bursa'dan gelen çevreciler ve TMMOB temsilcileri oradaydılar.

Çalık grubu temsilcilerinin özel gayreti sonucu, Mülki Amirin baskısı ile muhtarlar çağırılarak boş bir kağıda imzaları alınmak istendi. Muhtarlar, Mülki Amir baskısı ile şaşkın ve çaresizdiler. Tam imzayı basıyorlardı ki bu satırların yazarının müdahalesi ile imza atmaktan vazgeçtiler. Bir anda ortalığı "İmza yok" bağırışları kapladı.

İş verme rüşvetinden sonra baskı da sökmemişti. Buna çok hiddetlenen Mülki Amir bu satırların yazarını tutuklatma girişiminde bulduysa da bunu yapamayacağını gördü ve toplantıyı terk etmek zorunda kaldı. İşgüzar yöneticiler Başbakanın Damadının Genel Müdür olduğu şirkete karşı mahcup olmuşlar "iş bitirememişlerdi" Kozağacı Vadisi köylülerine değil bir torba kömür rüşveti, kömür santrali rüşveti bile sökmemişti.

Çünkü PERNSİP ANLAŞMALARİ mümkün değildi...

NOT: Bu rüşvet girişimi yalansız olsa idi şaşardım. 26 Aralık tarihinde kadar 75 MW olacağı söylenen santral gücü 27 Aralık 2007 günü 135 MW güce çıkarılmış ve yüzde seksen güç artışı yapılmıştı. Böylece bölgedeki rezervin ömrü çok daha azalıyor. Ama ne gam. Çünkü köylüler anlamazdı. Onlar Çalık yetkilileri kadar uyanık (!) olamazlardı.